

ΣΗΜΑΣΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΑΛΛΑ ΝΑ ΜΑΧΕΣΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Σήμερα 1^η Δεκέμβρη καταλαμβάνουμε το εγκαταλελειμμένο για χρόνια κτήριο της οδού Ειρήνης Αθηναίας 5 έτσι ώστε να το μετατρέψουμε σε έναν ζωντανό και ενεργό πολιτικό χώρο, στοχεύοντας αρχικά στη δημιουργία ενός αυτοοργανωμένου γυμναστηρίου. Στόχος μας είναι η λειτουργία τόσο του χώρου του γυμναστηρίου όσο και της ίδιας της κατάληψης με όρους ισότιμους και αντιεμπορικούς, εμπλουτίζοντας τις ήδη υπάρχουσες δομές του κινήματος. Η επιλογή μας να προχωρήσουμε στην κίνηση αυτή εντός της περιοχής των Εξαρχείων δεν είναι τυχαία.

Τα Εξάρχεια ήταν ανέκαθεν μια περιοχή με ιδιαίτερο ιστορικό και πολιτικό βάρος όπου έχουν δοθεί πολύπλευροι αγώνες. Επιδιώκουμε τη διατήρηση των κινηματικών κερκτημένων, καθώς και τη συσπείρωση με ομάδες, συλλογικότητες και άτομα με τους οποίους μας συνδέει κοινός αξιακός κώδικας και η ανάγκη αναβάθμισης της δράσης μας.

Σκοπός μας δεν είναι η δημιουργία ενός αθλητικού συλλόγου ούτε και νιώσαμε την ανάγκη ως αθλητές να στεγαστούμε κάπου προκειμένου να κάνουμε προπονήσεις. Ο κατελημμένος χώρος όπου θα στηθεί το γυμναστήριο θα λειτουργεί ως χώρος εκγύμνασης και εκπαίδευσης στις πολεμικές τέχνες, έτσι ώστε να μπορεί ο καθένας και η καθεμία από μας να υπερασπίζεται την προσωπική και πολιτική του ελευθερία ανά πάσα στιγμή, τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο. Τα κίνητρά μας είναι πολιτικά. Είμαστε Αναρχικοί/ες – Αντιεξουσιαστές/ριες και ατομικότητες από το ευρύτερο ανατρεπτικό κίνημα με κοινά οράματα και στόχους για τη στήριξη και τη δημιουργική οικοδόμησή του μέσω της πολυμορφίας των δράσεων.

Θεωρούμε ότι η διάχυση των ιδεών μας και η έμπρακτη αμφισβήτηση της καθεστηκυίας τάξης (κράτος, Μ.Μ.Ε, Μ.Κ.Ο, κόμματα και γενικά θεσμικοί φορείς) πραγματώνεται με ποικίλους τρόπους και γι' αυτό προτάσσουμε την ετερογένεια μεθόδων και πρακτικών. Οι κοινότητες των καταληψιών, οι πολιτικές ομάδες και τα αυτοδιαχειριζόμενα στέκια, οι αντιφασιστικές ομάδες και οι εκδόσεις, οι δομές αλληλεγγύης και αντιπληροφόρησης, οι δομές άμυνας και επίθεσης διαμορφώνουν ένα κίνημα πολυτασικό και οριζόντιο.

Στην καπιταλιστική εποχή, η βία και η καταπίεση που πηγάζουν από τους θεσμούς, τους μηχανισμούς και τις δομές της εξουσίας αποτελούν καθημερινή συνθήκη που επηρεάζει κάθε σκεπτόμενο άνθρωπο και διαπερνά κάθετα το κοινωνικό πεδίο. Η στάση μας είναι ξεκάθαρα και αμετάκλητα εχθρική απέναντι στους κρατικούς – κατασταλτικούς μηχανισμούς, στα αφεντικά και τα τσιράκια τους, τους μπράβους και τους κάθε λογής νταβατζήδες, τους φασίστες, τους ανθρωποφύλακες και σε κάθε μηχανισμό προστασίας του κράτους και του κεφαλαίου. Σε αυτό το ζοφερό περιβάλλον, όλες οι κοινωνικές δραστηριότητες συντονίζονται με τους ρυθμούς της ανθρώπινης ματαιοδοξίας και του κέρδους, αλλοτριώνοντας κάθε αληθινή σχέση.

Σε μια εποχή λοιπόν όπου το σύμπλεγμα κράτους – κεφαλαίου κυοφορεί μια γενικευμένη συνθήκη υποταγής, η οποία και υιοθετείται από το μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνίας, η κατάληψη ενός χώρου -είτε κρατικού είτε ιδιωτικού- αποτελεί από μόνη της μια δυναμική απάντηση που έρχεται να συμπληρώσει τις υπόλοιπες τακτικές του κινήματος.

Φυσικά η πολιτική μας δράση δεν θα μπορούσε να περιοριστεί στη στείρα αντιπαράθεση με τους μπάτσους ή τους φασίστες. Ενώ ο εχθρός ελίσσεται και αναπροσαρμόζεται συνεχώς, οι άμεσες δράσεις οφείλουν να συμβαδίζουν με την κριτική σκέψη και τη νηφάλια αποκρυπτογράφηση της πραγματικότητας. Δεν κατέχουμε την απόλυτη αλήθεια, ούτε και το επιδιώκουμε, ψάχνουμε όμως τρόπους να ενώσουμε τη θεωρία με την πράξη.

Για μας η βία αποτελεί -ανάμεσα σε άλλα- ένα εργαλείο αγώνα και όχι αυτοσκοπό. Η οικειοποίησή της έχει ως στόχο την αναβάθμιση της ποιότητας της εκάστοτε αντιπαράθεσης. Άλλωστε ο δρόμος -και το περιβάλλον της μητρόπολης εν γένει- αποτελούσε ανέκαθεν το κυρίαρχο πεδίο δράσης των εξεγερμένων και ως εκ τούτου οφείλουμε να τον υπερασπιστούμε. Ζητούμενο λοιπόν είναι η καλλιέργεια της μαχητικής κουλτούρας ενάντια στην πολυεπίπεδη εξουσία και η αντιμετώπιση του φόβου μέσα από ποικίλες συλλογικές δράσεις και εκδηλώσεις (π.χ. συντροφικοί αγώνες, ανοιχτά σεμινάρια κ.α.)

Εχθρευόμαστε κάθε μορφή εξουσίας και δεν ανεχόμαστε συμπεριφορές που προσβάλλουν είτε εμάς τους ίδιους, είτε τον διπλανό μας. Τασσόμαστε ενάντια στην κουλτούρα της ματσίλας και της επιβολής δια της δύναμης εντός και εκτός του γυμναστηρίου. Δεν αποδεχόμαστε τους κοινωνικά κατασκευασμένους ρόλους και τις φασιστικές, ρατσιστικές, σεξιστικές και εν γένει διαχωριστικές και κυρίαρχες λογικές που χωρίζουν τους ανθρώπους σε υποκατηγορίες, ούτε φυσικά τους φορείς αυτών των αντιλήψεων είτε αυτές εκφράζονται εντός της δομής είτε εκτός. Τέλος το γυμναστήριο δεν διατίθεται για άτομα που θα λειτουργήσουν εργαλειακά και παρασιτικά ως προς αυτό, στοχεύοντας στην αναπαραγωγή απολίτικης μητροπολιτικής βίας.

Στον κανιβαλιστικό κόσμο της εξουσίας, δηλητηριασμένο με τις αξίες της κοινωνικής ασφάλειας και της κοινωνικής ανέλιξης προτάσσουμε τις συντροφικές σχέσεις και τους δεσμούς αλληλεγγύης, οργανώνοντας την αντεπίθεσή μας κόντρα στη γενικευμένη σήψη που μας περιβάλλει.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ